12 MARTIE 1942 1v

pagină documentară

RASPUNDERI POLITICE LA SUBJUGAREA TARII

DE CATRE CEI FARA DUMNEZEU

O dogmă legionară fixată de Căpitan spune:" Intîi să ne cunoaştem pe noi şi să ne îndreptăm păcatele noastre şi pe urmă vom vedea dacă avem dreptul sau nu de a ne ocupa şi de ale altora." (P.L.178). Pornind de la această concepţie legionară fundamentală, vom încerca să arătăm cu ocazia tristei aniversări a căderii României sub jugul Ruso- bolşevic , răspunderile politice ale celor care într-un moment sau altul, au înlesnit această subjugare.

Pentru ca această expunere să fie cît mai obiectivă, vom reproduce după această scurtă introducere, două documente inedite, redînd raporturile dintre Mişcarea Legionară şi cercurile conducătoare ale Germaniei Naţional - Socialiste, în cel de-al doi-lea exil, după aşa zisa "Rebeliune Legionară". Concluziile se vor degaja de la sine.

Poate reproducerea unor asemenea documente în actuala conjunctură politică nefavorabilă să nu pară unora un lucru recomandabil. Noi însă, nu înclinăm spre această părere. După mai bine de un sfert de veac, cînd se deschide o nouă perspectivă istorică, problema secretului nu se mai pune. Si aceasta cu atît mai mult , cu cît, noi avem şi acum convingerea că poziţia Mişcării Legionare fixată de Căpitan în raport cu situaţia internaţională, pentru apărarea intereselor permanente româneşti şi creştine a fost, în substanţa ei, validată de evenimentele politice care s-au succedat de atunci în coace. Mişcarea Legionară n-ar avea nici un motiv să se simtă jenată de amintirea acestei poziţii.

Dacă ea n-a dat toate rezultatele scontate, aceasta se datorează în primul rînd faptului că el (Căpitanul) a fost răpus de clica lui Carol, într-un moment, cînd era mai mult ca oricînd necesar Ţării.

La aceasta s-au adăugat greşelile comise de conducerea legionară improvizată ce a urmat. Aceste greşeli au fost agravate şi de egocentrismul miop al "Conducătorului General Antonescu" a cărui vanitate a fost speculată de dubiosul său anturaj.Din păcate acelaşi egocentrism miop întunecase şi vederea conducătorilor Germaniei. Acest fapt a dus la şubrezirea poziţiei lor critice în România, preludiul prăbuşirii lor militare de mai tîrziu.

Pe de altă parte, în legătură cu secretul, n-ar trebui uitat că după prăbuşirea celui de al III-lea Reich întreaga lui arhivă, mai mult sau mai puţin secretă, a căzut în mîinile învingătorilor.

./.

Parte din arhivă a fost publicată în diferite ediţii, mai mult sau mai puţin fragmentară sau trucată. Dar chiar o reproducere integrală a acestor documente germane n-ar reda adevărul complet, fie din cauza formelor rezumative sau a subiectivităţii agenţilor (diplomatici, poliţişti, etc. care le-au scris. De aceea, o versiune românească - legionară - ar fi de natură să completeze acest material documentar.

x

x x

După cum se ştie, atitudinea în politica externă a Mişcării Legionare a fost fixată de Căpitan în primul rînd, în funcţie de marea primejdie panslavo - comunistă reprezentată de Rusia Sovietică şi conjugată atunci, cu factorul iudaic , care oferea suport intern şi internaţional. In Circulara "Politica Externă" din 30 mai 1936 (circ. pg. 70), Memoriul adresat M.S. Regelui, Oamenilor politici şi Ţării, din 5 noembrie 1936 (circ, pg. 101-105) precum şi în declaraţiile presei (vezi ziarul" Buna Vestire" din 1 decembrie 1937 Căpitanul a arătat în mod clar şubrezenia sistemului de alianţe în care era încadrat Statul Român.

Descompunerea Micii Inţelegeri ca şi a Inţelegerii Balcanice la prima adiere a crizei internaţionale pentru înfruntarea căreia au fost create, confirmă cu prisosinţă realismul politicii externe preconizată de Căpitan. Acest realism a fost confirmat mai tîrziu, în toiul crizei internaţionale, cînd aşa zişii" Aliaţi fireşti" pentru a ajunge la o înţelegere cu Sovietele, au sacrificat toate ţările din răsăritului Europei, inclusiv Polonia pentru a cărei apărare au pornit războiul împotriva Germaniei ! In conjunctura externă de atunci, singurul adversar real al panslavismului sub masca comunistă ce-l reprezenta Rusia Sovietică, era Germania Naţional Socialistă, animată şi de o ideologie anticomunistă, pe un fond naţional pangermanist.

Cînd în august 1939 s-a încheiat pactul de neagresiune Nazisto - Sovietic, Conducerea Legionară aflată în primul exil, cu toate că intuise substratul tactic al acestei combinaţii diplomatice hibride, totuşi a reexaminat poziţia politicii externe a Mişcării Legionare într-o şedinţă specială ţinută la sediul din Amalienhof (Berlin), ea ţinînd seama de primejdiile care ameninţă poporul român aşezat în calea răutăţilor şi anume: a). primejdia panslavo- comunistă, b). suportul iudaic intern şi extern şi c).primejdia pangermanistă, nazistă,a găsit-o pe aceasta din urmă mai puţin gravă, dat fiind spaţiul mai mare care desparte România de Germania şi populaţiile slave şi ungare care se interpuneau. Din documentul reprodus în acest număr, cu ocazia împlinirii a trei decenii de la semnarea actului de neagresiune şi consultare încheiat la 23 Augus

1939 între Germania Hitleristă şi Uniunea Sovietelor, se va putea vede mai bine cum au fost evaluate aceste primejdii în conjunctura internaţională de atunci. Din conţinutul acestui document rezultă că în noua situaţie creată prin pactul germano- rus, susţinerea poziţiei externe a Mişcării Legionare care pînă atunci avea şi un aspect ideologic , se poate face în principal, numai pe tema primejdiei panslaviste.

Din cauză că politica externă şi internă a României condusă de Carol al II-lea, sub inspiraţia clicii de străini şi înstrăinaţi ce-l înconju a perseverat mai departe pe linia de ostilitate faţă de puterile Axei , peste unele acomodări formale, s-a ajuns cum se ştie, la pierderea Basarabiei, a Ardealului de Nord şi a Cadrilaterului. Alungarea lui Carol al II-lea şi preluarea puterii de către Generalul Antonescu în colaborare cu Mişcarea Legionară, a oprit procesul de dezarticulare a Statului Român. Din păcate însă, n-au putut recupera terenul pierdut şi nici consolida un regim intern cu adevărat inspirat de interesele permanente româneşti.

La spatele "Conducătorului" Antonescu s-a masat aceeaşi lume veche care operase sub Carol al II-lea . "Comandantul" improvizat al Mişcării, de talie prea măruntă, era prea mult depăşit de sarcina ce-şi luase şi orbecăia în problemele urgente ce se puneau, fiind derutat şi de multele elemente suspecte cu care în mod suspect se înconjurase. Pe de altă parte Conducătorii nazişti îmbătaţi de victoriile militare avute în occident, au crezut că aveau mai multe avantaje mai ales economice, speculînd servilismul, arivismul lumii vechi, fără a-şi da seama că îşi şubrezesc propria lor poziţie într-un sector cheie pe care îl ocupa Statul Român.

Unele gafe făcute de "Comandantul" Sima i-au înlesnit lui Antonescu debarasarea de care, prin aşa zisa "rebeliune", avînd chiar consimţămînt cercurilor responsabile germane. Justa aplicare a acestui consimţămînt se făcea pe tema necesităţii liniştii şi ordinii interne în România , într un moment cînd sunt în pregătire mari evenimente.

La o"Casă germană" unde ne-am refugiat mai mulţi comandanţi legionari printre care şi "Comandantul " Sima, am căutat să demonstrăm reprezentanţilor germani cu care luaserăm contact (Neubacher, Von Bolschwing) că "lovitura dată acum Mişcării Legionare constituie preludiul loviturii ce se va da într-o zi la un moment mai g..., regimului Antonescu şi indirec intereselor germane în lupta în care este angajată.

Această teză a fost în continuum subliniată în diferite contacte avute în refugiul din Germania , cu care eram în legătură, aşa cum rezul şi din documentele reproduse mai jos. Au fost unele cercuri germane care erau convinse de precaritatea reazemului antonescian. A prevalat însă punctul de vedere al ministrului de externe, unde erau încuibate şi atîtea elemente incerte, mai ales după ce Hitler şi-a manifestat deplina încredere în generalul Antonescu.

Tendinţa germană a fost să-i ofere lui Antonescu, ca suport politic, Mişcarea Legionară, excluzîndu-i pe conducătorii ei refugiaţi în străinătate, (în Germania), care fuseseră condamnaţi la temniţă grea, pe viaţă, după aşa zisa " rebeliune ".

Intr-o oarecare măsurăxx se tindea la repetarea experienţei Generalului Franco cu falanga. Această năzuinţă a avut-o Generalul Antonescu încă din timpul guvernării. Acum însă , sub influenţa dubiosului anturaj, se tinde la crearea unui partid nou la care pe lîngă Mişcarea Legionară să participe şi celelalte"forţe naţionaliste", sub a căror etichetă se puteau strecura elementele vechi cele mai dubioase. Asemenea versiuni au început să circule imediat după rebeliune. In primăvara anului 1942, însă, probabil din cauza iernii grele care a răvăşit planurile de război ale Germaniei , aceste versiuni au devenit mai insistente. Intr-una din zile, C. Stoicănescu , care ţinea legătura cu Berlinul şi cu cei din Tară, venise alarmat că era iminentă crearea "Noului Partid" proiectat de Antx Antoneşti! S-a luat în discuţie această problemă. Părerea mea a fost : dacă ştirea are consistenţă , să o preîntîmpinăm cu o iniţiativă din partea Mişcării Legionare, propunînd reînffinţarea "Partidului Totul pentru Tară", sub preşedinţia Generaluluix Antonescu - îndeplinind în raport cu Mişcarea funcţia pe care o avusese Generalul Cantacuzino Grănicerul. Grupul de comandă de la Berekenbruck rămîne în rezervă , pe poziţia Mişcării; aceasta atît pentru faptul că mai toţi componenţii săi sunt condamnaţi la închisoare grea, cît şi ca o necesitate de a constitui o supapăde siguranţă pentru Mişcare în cazul în care Antonescu sau anturajulsău se dovedeşte a fi de rea credinţă. C. Stoicănescu care nu avea nici o condamnare(x) şi se bucură de totală încredere a Comandantului Mişcării, s-ar deplasa în Tară pentru a lua contact cu cei de acolo ,în vederea punerii în aplicare a acestei formule.

Dacă nemţii şi Antonescu acceptă formula, atunci Mişcarea Legionară care după evenimentele din ianuarie 1941 "Rebeliune", a fost scoasă din combinaţia guvernării, se va insera din nou la conducere, iar lumea legionară va putea participa cu tot elanul la războiul pentru înlăturarea marii primejdii de la Răsărit, întărind în acelaşi timp , frontul intern.

(x) Deşi a figurat în lista legionarilor publicată de Consiliul de Război în diferite ziare, totuşi C. Stoicănescu , pentru urmărirea ca participanţi la rebeliunea din 21 ianuarie 1941, n-a fost judecat şi nici condamnat, fiind scos din cauză înainte de proces , un fapt cu totul excepţional.

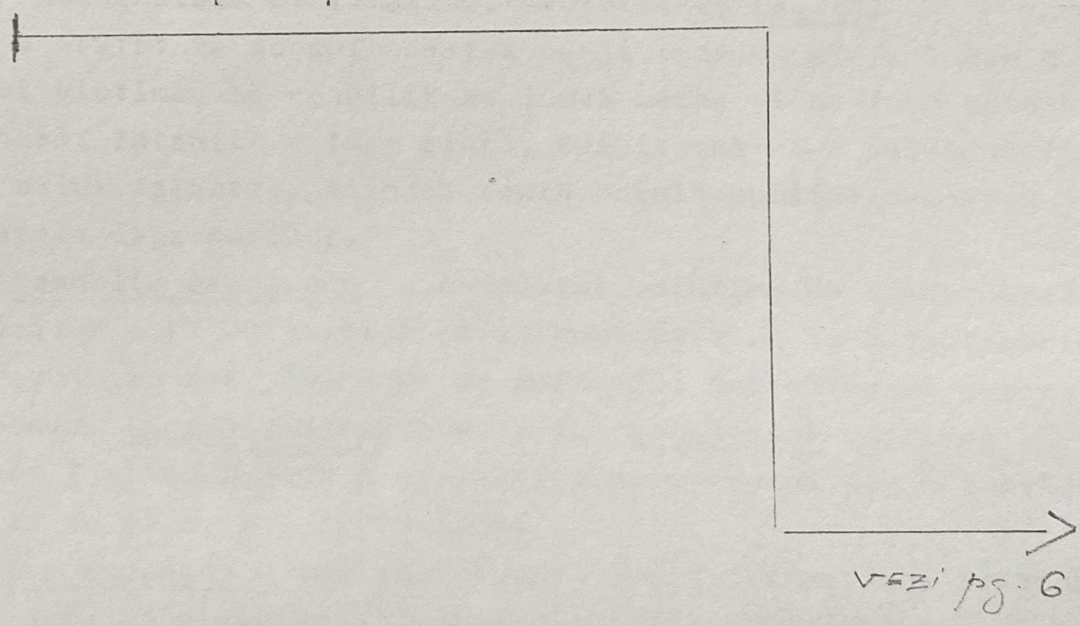
Dacă se refuză şi această formulă , atunci se vor fi sondat care sunt intenţiile adevărate ale partenerilor noştri, degajînd Mişcarea de imputările cum că prim intransigenţa ei împiedică consolidarea situaţiei interne în Ţară şi stinghereşte eforturile de război împotriva duşmanului de moarte care ameninţă neamul românesc dinspre Răsărit.

Căzîndu-se de acord asupra acestei acţiuni, a fost însărcinat să ceară Stoicănescu, prin omul poliţiei care făcea legătura Hans Legath, o întrevedere la Berkenbruck cu Consilierul de legaţie Franz Rademacher, reprezentantul Ministrului de externe german pe lîngă diferitele mişcări naţionaliste. S-au fixat liniile mari pentru expunerea introductivă , după care trebuiau să se facă intervenţiile şi dezvoltările necesare, după felul cum va evolul discuţia cu omul de legătură german. Intrevederea a avut loc la 12 martie 1942 la Berkenbruck, localitatea- un sat din apropierea oraşului Fursten valde, unde era cu domiciliul forţat, conducerea legionară.

Redăm ~~mai jos~~ în continuare notele luate simultan şi aproape cuvînt cu cuvînt de Viorel Trifa şi Virgil Mihăilescu.

NOTE asupra discuţiilor avute la 12 martie 1942 între Domnii Franz Rademacher, Hans Legath şi Conducătorii Legionari :

....

vezi pg. 6

Document inedit (nepublicat) - redând raporturile dintre Mişcarea Legionară şi cercurile conducătoare ale Germaniei Naţional-Socialiste, în cel de-al doilea exil, după aşa zisa „Rebeliune Legionară"

NOTE :

asupra discuţiilor avute la 12 Martie 1942 între D-nii Franz Rademacher, Hanns Legath şi Conducătorii Legionari.

Joi, 12 Martie 1942, la ora ~~xxx1xxx~~ 10 1/2 dim. au sosit :Consilierul de Legaţie, Rademacher, reprezentantul Ministerului de Externe pe lîngă grup şi Hanns Legath, precum şi înlocuitorul său Wisendorf.

Cum a sosit, Rademacher a mulţumit d-lui Iasinschi pentru trimiterea lucrării asupra Problemei Sociale, spunînd că a citit-o şi a găsit-o bună. D-l Iasinschi l-a întrebat apoi dacă programul este în vederile Reichului. Rademacher a răspuns : Da !

Intre timp a sosit şi Constantin Papanace. Rademacher l-a întîmpinat surîzînd, cu cuvintele :

"Eh , D-le Papanace, ce facem cu statul macedonean ?" (*) - vezi nota - la sfârşit pg 20.

A urmat după aceea o discuţie de circumstanţă.

Venind vorba despre situaţia din ţară, Constantin Papanace a amintit de cartea "Asasinatele de la Jilava" trimisă de Legath.

Astfel a arătat că scopul acestei cărţi este ca să facă din călăii Căpitanului victime, să reabiliteze lumea veche şi să facă odioasă lumea legionară. Intenţia a fost clară, rezultatul s-ar putea să fi fost contrariu celui aşteptat, fiindcă toată opinia publică cunoştea jertfele şi suferinţele legionarilor,

Domnul Corneliu Georgescu a completat amintind de condamnările făcute legionarilor care au participat la revoluţia de la 3 septembrie 1940, adică la revoluţia care l-a adus pe Mareşalul Antonescu la putere.

De asemenea Legath , adresîndu-se lui Rademacher confirmă că foarte mulţi dintre legionarii refugiaţi sunt condamnaţi pentru faptul că au participat la evenimentele de la 3 septembrie 1940.

Constantin Papanace a insistat asupra acestei chestiuni arătînd încă o dată intenţia de nimicire a legionarilor fără distincţie.

Apoi a reluat - în continuare - chestiunea cu cartea menţionată, arătîndu-se mirat de cinismul cu care se declară drept neadevărate comunicat dat de Consiliul de Miniştri care a fost prezidat de Mareşalul ~~xxx~~ Antonescu.

Rademacher intervenind spune că atunci s-a acceptat să plătească cei vinovaţi.

(*) vezi la sfârşitul notelor - este redat textul -

./.

Constantin Papanace a răspuns că înţelegerea politică după un consiliu care adurat aproape 8 ore(5 la care a participat şi dînsul pe lîngă cei de faţă, adică: Comandantul şi D-nii Corneliu Georgescu şi Vasle Iasinschi) a fost alta.

Pentru ca chestiunea trecutului să se închidă definitiv , Mişcarea Legionară să renunţe la urmărirea penală a cloe peste 250 de ofiţeri şi subofiţeri de jandarmerie, implicaţi în asasinatele împotriva legionarilor, iar Mareşalul Antonescu să renunţe la deschiderea procesului împotriva legionarilor care au porticipat la pedepsirea de la Jilava, In continuare, Constantin Papanace a spus că noi ne-am pus pe linia legalităţii de la început şi luni de zile au aşteptat legionarii droptate. A fost un caz unic de auto- stăpînire ca după o prigoană atît de sîngeroasă, să aibă totuşi tăria de a nu reacţiona imediat. Dar în loc de dreptate s-a văzut vădita intenţie de complicitate a lui Rioşanu care pregătea totul pentru ca cei închişi să evadeze s-au în cel mai rău caz, să intre sub protecţia sa. Preşedintele comisiei de anchetă, atărăgănat înadins lucrurile şi el a fost acele care în momentul deshumării Căpitanului s-a adresat legionarilor care lucrau acolo : "Să se termine odată comedia asta" .

Aceasta a declanşat pedepsirea celor de la Jilava. Dacă din punct de vedere formal, al paragrafelor de legi, aceşti oameni apăreau vinovaţi din punct de vedere al problemei de fond, însuşi Mareşalul Antonescu a recunoscut în timpul Consiliului de Miniştri - ticăloşia celor care şi-au primit pedeapsa.

Totuşi a survenit cazul Iorga şi Madgearu, în afară de Jilava, care arată marea vină disciplinară sub raport legionar, fiindcă Iorga, deşi principalul vinovat , totuşi Mişcarea nu intenţiona să-l atragă în proces ci voia să-l lase să-şi primească pedeapsa prin propria lui conştiinţă iar Madgearu - deşi avea legături strînse cu finanţa iudaică din străinătate, totuşi în timpul dictaturii lui Carol al II-lea el a refuzat să se preteze în funcţia de prigonitor al legionarilor.

Fiindcă erau şi aceste două cazuri în discuţie, i s-a dat comunicatulu forma : "că vinovaţii vor fi pedepsiţi".

Cu Mareşalul Antonescu am rămas deplin înţeleşi că chestiunea a fost închisă. Acesta era aspectul politic şi problema prezenta interes politi şi juridic.

D-l. Vasile Iasinschi a amintit de represaliile împotriva jidanilor cu ocazia asasinării Consilierului de Legaţie german de la Paris (v.....

In continuare Constantin Papanace spune :

Pentru a putea înţelege mai bine latura psihologică a castor lucruri, care coteazä, din punct de vedere politic, să vă închipuiţi Dvs. în situaţia cînd principalii fruntaşi naţional - socialişti, în frunte cu

Fuhrerul ar fi avut soarta pe care au avut-o conducătorii legionari şi Căpitanul nostru, fiindcă nu se pomeneşte în istorie o atîta laşitate ca aceea cu care a fost sugrumat Căpitanul de către oamenii regimului vechi.

Care ar fi fost reacţia DVS. după preluarea puterii ?

Legath a dat din cap afirmativ.

Rademacher adresîndu-se Comandantului îi spune : Stiţi că unii vă atribuie intenţia de a fi pregătit condiţiile pentru asasinarea lui Codreanu ?

Comandantul răspunde că acestea sunt calomnii. Aşa s-a întîmplat de multe ori şi cu Fuhrerul. Nu i s-a atribuit de pildă, că e de origine jidan şi că are părinţii înmormîntaţi în România ?

Constantin Papanace adaugă : Dvs. cunoaşteţi tehnica de calomniere a jidanilor, încît sunteţi în măsură să apreciaţi mai bine aceste lucruri.

Revenind la cazul de la Jilava, în continuare Constantin Papanace a spus :

Pentru a avea linişte sufletească în România, acest fapt care trebuia să se petrecă printr-o justiţie rapidă, a fost inevitabil şi s-a produs aşa cum s-a produs.

Prin aceasta noi speram în lichidarea trecutului şi începerea unei perioade de construcţie.

Din cele ce au urmat se vede că Mareşalul Antonescu ~~şi~~ îşi a puse în gînd încă de atunci să ne lovească şi n-ar fi fost exclus ca toţi aceştia care suntem aici, să ne fi pomenit într-o zi cu mandate de arestare şi să fim condamnaţi ca autori morali sau materiali, aşa cum s-a întîmplat cu Colonelul Zăvoianu, care în acest caz era complet nevinovat.

Am motive să cred că lovitura de stat s-ar fi dat sub această formă.

Domnul Corneliu Georgescu intervine spunînd următoarele:

Există o justiţie a formei şi una a adevărului. Căpitanul deşi complet nevinovat, a fost condamnat de către justiţia formală. Asasiniixxxx Căpitanului au fost pedepsiţi de legionari cu încălcarea formelor procedurale , dar cu respectarea principiilor de dreptate.

Discuţia s-a oprit aici.

Atunci Legath a spus că parcă Stoicănescu avea să comunice ceva.

Stoicănescu şi-a dezvoltat propunerea pe care voia s-o facă şi care în esenţă este următoarea :

Considerînd că prin venirea Mareşalului Antonescu la Cartierul General al Fuhrerului, el s-a angajat să continue să facă toate eforturil pentru sprijinirea intereselor de război comune, româno - germane şi că Germania se bazează şi de data aceasta pe angajamentele Mareşalului xx Antonescu, apoi totodată faptul că Mareşalul Antonescu va întîmpina mari greutăţi din partea lumii vechi în realizarea acestor angajamente,noi

legionarii nu am putea rămîne nici măcar aparent într-o atitudine sterilă față de Mareșal, aceasta nu atît de dragul Mareșalului, cît pentru interesele țării și pentru că o opoziție față de angajamentele Mareșalului, ar părea - indirect - o opoziție a Legiunii față de interesele Germaniei, pentru realizarea Europei noi.

- Apoi, este probabil că cercurile din jurul Mareșalului Antonescu încearcă să sprijine indirect Anglia, lăsînd lumea veche să producă o mare stare de agitație și în același timp, persecutînd Mișcarea Legionară urmărind prin aceasta un sprijin dat lumii vechi bazat chiar pe neconsolidarea regimului care s-a angajat față de Germania. In nădejdea că în campania de primăvară din Rusia , Germania va întîmpina o mare rezistență și concomitent i se va opune un nou front în vest, nu este exclus ca aceste cercuri din jurul Mareșalului Antonescu să sconteze să cîștige timp prin neconsolidarea situației interne, ca astfel să poată nu numai să zădărnicească eforturile la care s-a obligat România ci să contribuie chiar la o încurcare a planurilor de luptă penbru realizarea Europei noi.

- Totodată, socotind că Mișcarea Legionară a încercat în repetate rînduri diferite soluții pentru ameliorarea relațiilor cu Mareșalul Anonescu, ca să se poată mări aportul României alături de Germania, adică :

1. Scrisoarea directă trimisă de Comandant Mareșalului Antonescu,

2. Punerea la dispoziția Ministerului de Externe german, de către Comandantul Mișcării Legionare a conducerii efective în caz de repunere a Mișcării Legionare în drepturile ei.

3. Cererea legionarilor refugiați ca să fie trimiși pe front și avînd în vedere că toate acestea au fost respinse, încercăm prezentarea unei noi formule, pentru că, ținem cu orice preț să dejucăm interesele lumii vechi care a scontat de la început ca din conflictul dintre legionari și Mareșal Antonescu, să realizeze scoaterea xxx României din noile alianțe sau măcar diminuarea aportului românesc alături de Germania pentru noua Europă.

Legiunea, ca să nu facă acest joc, a oprit lupta la 21 ianuarie 1941 deși avea poziția superioară și tot din aceste motive, continuă să se abțină de la orice reacție față de Mareșal, deși trebuie să suporte cumplita nedreptate ca să vadă cum, în timp ce Mareșalul Antonescu duce războiul cu generația legionară, tot în acest timp și tot această generație să fie supusă tuturor atacurilor și mișeliilor, iar o parte din ea cu chiar conducătorii ei să fie ținută în închisori sau alungată în exil.

- Dacă însă motivele stăruinței noastre de a ajunge la ameliorarea relațiilor cu Mareșalul pentru ridicarea contribuției României, sunt ușor de înțeles, forma de realizare prezintă greutate.

Deoarece obstacolul principal în realizarea acestei înțelegeri dintre

Mişcare şi Mareşal, a fost pretenţia lui de a deveni şeful Legiunii şi cum acest lucru a devenit imposibil prin refuzul legionarilor, încît azi nici Mareşalul nu-l mai aşteaptă, problema ar părea nerealizabilă şi totuşi - tot pe această cale trebuie găsită soluţia. In acest sens eu fac următoarea propunere :

- Să se reînfiinţeze partidul "Totul pentru Ţară" pe care Căpitanul îl creese într-un moment - în multe privinţe asemănător - vrînd să facă posibilă o participare a unei părţi din lumea nelegionară la noua orientare în viaţa politică românească determinată de Garda de Fier.

Această formulă ar avea avantajul, de data aceasta , că ar realiza un nou teren neutru, de concentrare şi satisfacere a tuturor necesităţilor conjuncturii actuale.

Astfel, Mareşalul Antonescu, s-ar vedea din nou în posibilitatea de a deveni, nu şeful Mişcării Legionare propriu zise, ci şeful legionarilor sub o altă firmă - proprie lor, a cărei şefie nu a fost disputată şi lui nu i-a fost refuzată.

Legionarii ar vedea în această formulă singura posibilitate politică şi morală de a lucra sub Mareşalul Antonescu.

- Prietenii Germaniei şi ai Mişcării Legionare, neînregimentaţi, ar găsi şi ei o formulă de colaborare într-un cadru comun aspiraţiilor lor.

- Lumea veche, ostilă Mişcării Legionare şi Germaniei, s-ar grăbi şi ea să participe, de teama realizării unui nou regim naţional - legionar, între Mareşalul Antonescu şi Legiune.

- Germania ar primi sprijinul românesc, determinat de o adevărată concentrare naţională în locul sprijinului redus al unei minorităţi nesusţinute şi sabotate. Ar dejuca astfel aspiraţiile contrare ale vechilor partide, care indirect ar fi nevoite să lucreze, de data aceasta contra propriilor planuri şi ar avea cîştig în faptul că bazele politice ale acestui partid, ar fi identice cu cele naţional - socialiste curmîndu-se - în felul acesta - actuala criză şi evitîndu-se totodată crearea unei noi crize determinată de înfiinţarea unui alt organism artificial.

In această propunere, ţinem să precizăm că facem o netă distincţie între partid şi mişcare. Această distincţie este menită să salveze izvoarele creatoare ale Mişcării şi să facă totodată mai uşor realizabil formula partidului, pentru că toate elementele legionare neacceptate de Mareşal, ar rămîne propriu zis în cadrul Mişcării.

Şefia partidului ar fi rezervată Mareşalului Antonescu, unei persoane neutre sau altei persoane propusă de Mareşal.

Formula ar urma să fie sugerată Mareşalului de către Ministerul de ~~Ex~~ Externe german sau propusă prin relaţii directe între legionari şi ~~Mareş~~ Mareşal.

Radenacher răspunde :

Soluţia dată de Dvs. nu mi se pare viabilă. Este, după părerea mea, ceva construit, fără o legătură cu realităţile politice din ţară, Este o soluţie care nu s-a născut acolo ca o necesitate ci vine din partea unor emigranţi care sunt departe de ţară.

Cred apoi că Mareşalul Antonescu nu are nevoie de un partid, el avînd în mînă puterea şi sprijinindu-se în guvernare pe armată. Este cunoscut că Mihail Antonescu a preconizat înfiinţarea unui partid în care să activeze şi legionari cu conducerea actuală. Propunerea a fost însă refuzată de Mareşalul Antonescu.

Nu ştiu dacă legionarii din ţară vor putea fi convinşi să dea sprijinul lor Mareşalului Antonescu.

Şi în ce priveşte Germania nu cred că prin unificarea aceasta s-ar realiza un sprijin mai efectiv, deoarece apariţia legionarilor ca forţă politică la reacţiunea cercurilor politice care azi, de voie de nevoie ne dau concursul lor.

Stoicănescu răspunde că, deşi formula nu este concepută în ţară, ea va apărea tuturor legionarilor ca cea mai firească dezlegare, pentru că această problemă a ameliorării relaţiilor dintre Mareşal şi Legiune îşi caută soluţia în mintea tuturor şi printr-o legătură dintre noi şi legionarii din ţară, aceştia ar adera fără rezervă.

In ceea ce priveşte atitudinea lumii vechi, care ar găsi o nouă ocazie de provocare, speriată de apariţia legionarilor. Stoicănescu susţine că formula ar putea fi dozată în aşa fel încît să nu provoace şi să nu atragă vigilenţa lumii vechi.

Rademacher - explică :

Nu văd cum s-ar realiza practic propunerea Dvs. Ar urma ca Dvs, să mergeţi în ţară, ceea ce Mareşalul Antonescu n-ar permite, sau să faceţi totul în scris - scrisul acesta ar fi însă contestat de legionarii din ţară şi socotit ca o falsificare.

Ceea ce vă pot spune oficial, este că Germania în nici un caz nu ar putea sub o formă sau alta, sprijiniaceastă soluţie, aşa că Dvs. v-aţi găsi avizaţi numai la forţele Dvs. faţă de Mareşalul Antonescu şi de celelalte forţe politice din ţară.

La propunerea lui Stoicănescu că prin terţe persoane, ca de exemplu : von Ritken, s-ar putea lua legătura cu guvernul român, Rademacher replică "Tehnica începutului conversaţiilor nu e o problemă ci posibilitatea de a realiza aceste propuneri."

Intervine în discuţie Constantin Papanace, care face următoarea expunere :

In legătură cu chestiunea care s-a discutat aş avea de făcut următoarele considerente :

Criza politică di n România are un caracter foarte adînc. La origine, principalele ei motive ar fi două :

1. Motivul de ordin general în legătură cu criza europeană împotriva iudaismului,

2. Motive de ordin specific româneşti în legătură cu stările din România.

Din acest punct de vedere am putea spune că, criza din România este o criză de însănătoşire a vieţii poporului român.

Această acţiune de însănătoşire şi-a încetinit ritmul după dispariţia Căpitanului.

Pînă la abdicarea Regelui Carol criza a avut un caracter paralel întrucît exista un sistem întreg de stat, care se încadra atît pe planul intern cît şi pe cel extern, cu toate cănu corestundea intereselor româneşti.

După abdicarea Regelui Carol şi revoluţia de la 21 ianuarie, această criză paralelă a devenit o criză de centru, adică o criză de stat , fiindcă în actuala conjunctură nimeni altcineva în afară de Mişcarea Legionarănu se poate încadra organic într-o nouă ordine.

Astăzi ne găsim în toiul acestei crize şi pe noi legionarii, care avem sentimentul răspunderii, ne preocupă foarte mult faptul că această criză să nu dăinuiască,ffindcădăinuirea devine din ce în ce mai primejdioasă pentru statul român. Iar din punct de vedere extern rezultă dezavantaje mari.

Astfel, cu toate că , criza internă din România este o criză de însănătoşire, totuşi ea este speculată de adversarii statullui român, dîndu-le prilejul să arate acest lucru drept un mare neajuns pentru statul român ci dimpotrivă, cu toate că Ungaria, de pildă, are o criză acută, fiind coplet putredă în interior, fiindcă păstrează faţada formală a ordinii care camuflează partea putredă, totuşi este mai bine apreciată de cum trebuie.

Pentru aceste motive problema de a găsi o cît mai rapidă rezolvare a crizei din România, ne interesează în mod stăruitor.

In lagătură cu criza din România, sunt interesaţi de aproape trei factori : lumea veche iudeo - masonică, Germania, şi Mişcarea Legionară.

I. Care este atitudinea lumii vechi faţă de această criză ?

Principial ea are interesul ca România să fie un punct de sprijin pentru Germania. Să domnească o atmosferă de neîncredere , să aibă o producţie micşorată şi o economie dezorganizată, pentru ca deşi angajată formal pe linia Axei, să nu-şi poată da întreaga contribuţie.

Mai mult, eu cred că lumea veche de acolo consideră că nu s-a ajuns la punctul culminant al războiului, care pare a fi după ea, în primăvara care vine. Si atunci, nu este exclus ca din opera negativă de sabotaj pe care o face astăzi, să treacă chiar la o acţiune pozitivă de tulburări în România, dat fiind că toată bunăvoinţa lui Antonescu (dacă există), poate fi contracarată de întregul aparat de stat şi militar, care este cel vechi. Mai trebuie să ţinem seamă iar, că această lume crede că la un asemenea punct culminant ar intra în acţiune Turcia, Suedia, iar în Franţa ar fi anumite mişcări ostile Germaniei, pentru a uşura intreprinderile de debarcare anglo - americane,pentru deschiderea celui de al doilea front.

Cu o asemenea psihoză eşită dintr-o supraevaluare a realităţilor adverse Germaniei, este foarte posibil ca această lume să se gîndescă şi ea la acţiuni, mai ales că după experienţa pe care o avem cu criza iugoslavă, multe din elementele militare vechi, pregăteau sufleteşte soldaţii, atunci pentru asemenea acţiuni. Noi nu vrem să-l lăsăm pe Mareşalul Antonescu prizonier unor asemenea acţiuni care tulbură o poziţie clară a României în chestiunile externe şi i-ar putea da un caracter de duplicitate.

II. Care ar putea fi atitudinea Germaniei ?

Adversarii noştri şi ai Dvs. au încercat să insinueze că Germania ar putea fi interesată de dăinuirea şi adîncirea crizei din România, pentru că aşa i-ar dicta interesele sale.

Astfel, mi-aduc aminte precis, în ~~xxxx~~ timpul momentelor tulburi, după evenimentele din 21 ianuarie şi înainte de venirea lui von Killinger la Bucureşti, Iuliu Maniu a spus partizanilor săi care se temeau că noul Ministru al Germaniei ar încuraja Mişcarea Legionară pentru a reveni la guvernare, următoarele:

"-N-aveţi nici o grijă, Killinger care vine din Slovacia, cu experienţa de acolo, nu vine cu intenţia să întărească Mişcarea Legionară, dimpotrivă el va lucra s-o slăbească şi să întreţină criza din România,fiincă acesta este interesul Germaniei".

Evident, noi legionarii, nu putem considera aceste insinuări decît o intrigă menită să slăbească încrederea legionarilor în Gremania şi credem cu toată tăria că, dimpotrivă Germania are tot interesul imediat şi în viitor ca România să-şi rezolve criza cît mai repede pentru a-şi putea da întreaga contribuţie la acţiunea de reconstrucţie a noii Europe.

Asfel că noi avem covingerea fermă că Dvs. doriţi să contribuiţi ca factor interesat la rezolvarea crizei din România, atît cît vă permite actuala conjunctură de război, fiindcă numai aşa interesele Dvs. sunt mai bine satisfăcute.

Rademacher ~~intervenind~~, adaugă:

"Pe lîngă acești factori mai este și armata". Apoi continuînd:

"Da, sunt de acord că această lume așteaptă un moment de intervenție împotriva noastră. In orice caz, însăși propaganda adversă a amînat acest moment din primăvara anului 1942 pentru anul 1943. Pentru noi însă nu are nici o valoare această așteptare. Un moment ca acel pe care îl așteaptă și nu se va produce. Noi suntem siguri că vom cîștiga războiul și deci toți acei care ar voi să intervină într-un fel sau altul contra noastră nu vor avea prilejul s-o facă. Cu distrugerea adversarilor noștri (Anglia) etc. se vor prăbuși și speranțele lumii vechi românești."

Constantin Papanace își continuă expunerea :

III. Care este atitudinea Mișcării Legionare.

Mișcarea Legionară ca purtătoare a destinului românesc, simte mai mult ca oricare răspunderea ce apasă pe umerii săi, pentru rezolvarea crizei politice din România - fiindcă fără ea, această criză nu poate fi rezolvată.

Este evident că după moartea Căpitanului - cum am mai spus - procesul de însănătoșire și-a încetinit ritmul. Pe de altă parte recunoaștem că cei 2o de ani de prigoană precum și masacrele la care a fost supusă Mișcarea, ne-au distrus multe elemente de elită și ne-a împiedicat să dăm cadrelor noastre luptătoare și o pregătire de specialiști.

In schimb, însă, va acumula un mare capital moral. Ori tendința noastră este ca să fructificăm acest capital punîndu-l în contact cu partea practică. Noi ne-am fixat ca directivă generală pe linia că numai printr-o formă evolutivă și nu revoluționară - de lovitură de stat acum, în conjunctura externă actuală - să ne rezolvăm idealul nostru.

Astfel că simțim nevoia unui punct de contact neutru, unde să ne întîlnim și cu celelalte elemente care nu au toate calitățile ce se cer unui legionar dar sunt elemente corecte și pregătite în diferite specialități.

Pe toate aceste elemente bune și creatoare, voim să le absorbim p într-un organism politic unic și sub forma aceasta să rezolvăm criza actuală din România.

Formularea - deci - a soluției partidului "Totul pentru Țară" izvorăște dintr-un mare sentiment de răspundere care ne face să dăm la o parte orice preocupări particulare și ambiții personale pentru a rezolva cît mai repede această criză.

Si Căpitanul nostru în împrejurări similare , grele , a preferat să aleagă o soluție de sacrificiu din partea lui și a Mișcării, pentru binele neamului.

AM   ./.

.//.

Am citit în gazete că Mihail Antonescu pregăteşte reforma statului şi crearea unui organism politic, care să-l aibă ca suport. S-ar putea ca lumea veche care se gîndeşte mult la interesele sale să-şi rezerve o posibilitate de încadrare în lumea nouă, în cazul cînd punctul culminant al războiului, care-l aşteaptă, n-ar da rezultatele dorite de ei, intrînd în acest partid.

Ori acest lucru făcut într-un alt cadru decît cel oferit de Mişcarea Legionară prin partidul "Totul pentru Ţară", nu va rezolva criza internă din România ci cel mult o va deplasa iar dintr-o criză de centru într-o criză paralelă, însă cu caracter endemic, care prin dăinuire şi inevitabilele fricţiuni care s-ar produce în viitor, ar periclita însăşi existenţa statului.

Acest lucru vrem să-l evităm noi şipentru că de la început ne-am pus premiza că realizarea idealurilor legionare este condiţionată de o victorie militară împotriva iudeo - comunismului, vă sugerăm Dvs. această formulă, pe de o parte ca să vedeţi că noi nu ne înţepenim într-o formă de opoziţie intransigentă, iar pe de altă parte să aveţi la dispoziţie o formulă pe care o puteţi întrebuinţa, bine înţeles - dacă vă permite conjunctura actuală.

Rademacher, răspunzînd, declară următoarele :

"La asta ar fi trebuit să vă gîndiţi înainte de ianuarie 1941. Acum este prea tîrziu. Momentul din ianuarie l-aţi putea asemăna cu o bifurcaţie de drumuri. Dvs. aţi ales drumul care vă scoate de pe arena politică pe durata războiului. Prin refuzul de a veni la Fuhrer şi prin faptul că nu aţi ştiut să ţineţi seama de interesele de război ale Germabiei, aţi fost nevoiţi să cedaţi locul clasei conducătoare vechi, care din puct de vedere al strategiei politice s-a dovedit a vă fi superioară. Oamenii politici vechi au ştiut ce vrea Germania înmomentul acela. Si ei ţin seama de realităţile noastre de război şi acuma.!

Constantin Papanace replicînd :

- Domnule Rademacher, ceea ce spuneţi Dvs. este istorie. Politică înseamnă prezent şi viitor. Prin formula propusă noi, ne-am gîndit să soluţionăm situaţia actuală, cu greutăţile ei. Despre trecut va vorbi istoria şi cînd se vor cunoaşte toate împrejurările şi documentele, se va stabili adevărul, cum s-a ajuns la situaţia din 21 ianuarie şi cine sunt adevăraţii vinovaţi.

Rademacher, întrerupe :

"Un fapt este clar, chiar dacă nu aveţi nici o vină în provocarea evenimentelor din ianuarie 1941. Vi se poate imputa faptul că v-aţi lăsat provocaţi. Din punct de vedere politic, greşală este şi cînd provoci şi cînd te laşi provocat."

./.

Constantin Papanace - în continuare

In ceea ce priveşte armata , despre care aţi amintit, chestiunea trebuie privită în adevărata ei situaţie, fiindcă în ultima analiză înseamnă - cadrele armatei -. Ori aceste cadre care conduc astăzi sunt dintre acelea care au educaţie franco- engleză şi care se simt mai bine în cadrul lumii vechi. De altfel nici pe aceasta Mareşalul Antonescu nu o stăpîneşte în întrgime, ffiindcă prin metoda lui pripită de lucru, bruschează, fapt care produce multe nemulţumiri.

Aici nu trebuie să uitămîncă un aspect al crizei care se va adînci din ce în ce mai mult şi anume, raporturile Mareşalului Antonescu cu Regele.

Dealtfel încă de pe acuma se desemnează aceste două polarizări contradictorii, încît toţi ofiţerii nemulţumiţi de Mareşalul Antonescu vor găsi punct de sprijin pe lîngă Rege.

Cu rezolvarea crizei politice prin adoptarea formulei propuse, se atenuiază şi posibilităţile de criză între Conducătorul Statului şi R Regele Tării.

Noi ne dăm seama că chiar stînd aici contribuim - bine înţeles - nu în măsura în care voim şi am putea contribui - la a dezarma politica de sabotaj şi oscilaţie pentru războiul împotriva Rusiei ce ne intereseaz deo potrivă.

Constantin Papanace, în încheere :

V-am spus aceste lucruri în mod deschis, cu sinceritate , pentru că eu consider că interesele mari ale Germaniei cu ale României concordă şi se suprapun atît de mult, încît găsesc inutilă orice rezervă de circumstanţă.

Rademacher :

"Eu îmi dau seama care este criza din România, însă trebuie să vă mărturisesc sincer, ca un camarad, că şi pe noi ne interesează şi nu o privim decît prin prisma interesului german de război, întrucît aceste scopuri de război trec înaintea ori căror sentimente sau chiar înaintea intereselor momentane ale vre-unui popor."

"Evident Germania apreciază faptul că Dvs. aţi încetat lupta în ianuarie, din considerente tactice militare,Germania - împotriva - împotriva inimii - a trebuit să-l sprijine pe Antonescu, cît şi că a-ţi ştiut să vă armonizaţi acţiunea cu interesele şi acţiunile de război ale Germaniei".

"Prin şedera aici şi prin ţinerea angajamentului de onoare de a nu căuta să interveniţi în politica internă românească, aduceţi contribuţia Dvs. la cîştigarea acestui război".

Apoi , adresîndu-se Comandantului :

"Dar, D-l. Comandant ce spune despre această chestiune"?

Comandatul îi răspunde următoarele :

"Eu am făcut destule încercări pînă acum şi nu mai am propuneri de făcut".

"M-aşi bucura dacă acest plan ar putea să reuşască".

"Iar eu rămîn cu Mişcarea la dispoziţia D-voastră."

Rademacher :

"Voi comunica superiorilor mei că Dvs. sunteţi gata să aduceţi contribuţia Dvs. la eforturile pe care le face România, de a ne ajuta şi că nu veţi fi o piedică în concentrarea tuturor forţelor româneşti,prin faptul că vă gîndiţi să rezolvaţi criza din România în etape.

(Schrittweise)

...

DIVERSE

I. In timpul mesei, Comandantul,se adresează lui Rademacher :

"Faptul care ne îngrijorează este următorul" :

"Planul iudeo - masoneriei , ca în perioada critică a războiului să aţîţe pe Mareşalul Antonesu la exterminarea legionarilor, pentru ca la sfîrşitul războiului, Germania să n-aibă la dispoziţie alţi oameni cu car să lucreze decît tot elementele lumii vechi."

Rademacher a spus Comandantului, că nu crede că se va produce aşa ceva.

...

II. Deasemenea Legath , în conversaţie particulară, s-a interesat de părerile pe care le avem despre : Bidianu, Voğen, Constant, Dobre, Ciorăgaru, precum şi dacă sunt doi fraţi Dobre, făcîd confuzie (sau astfel a fost informat)între Bănică Dobre şi Ion Dobre, considerînd că Bănică Dobre ar fi frate cu Ion Dobre.

...

---

x1. Se referea la memoriul în legătură cu problema Macedo-română pe care l-a înaintat Constantin Papanace pe data de 15 mai Fuhrerului Adolf Hitler şi Ministrului von Ribentrop în prejma unei conferinţe ce urma să se ţină la Viena, pentru problemele Sud - Estice.

Acestea au fost punctele de vedere exprimate cu ocazia întrevederii cu reprezentantul Ministerului de Externe german. Ar trebui să prelungim prea mult această expunere pentru a releva toate datele , pentru a arăta cum au evoluat aceste puncte de vedere, după întrevederea avută. O vom face cu altă ocazie , într-un cadru mai general.

Acum ne vom mărgini numai să menţionăm că cele două linii oarecum divergente - poate şi din motive de manevră tactică - în politica externă germană adică, linia lui Ribbentrop însuşită şi de Hitler, care miza pe Generalul Antonescu şi aceea a lui Himmler - Rosenberg , care vedea chezăşia politicii externe româneşti de colaborare sinceră cu Axa în Mişcarea Legionară, se reconciliaseră.

Ca urmare , s-a început a se preconiza din ce în ce mai insistent, reluarea colaborării între aceşti doi factori politici. Si întru-cît , după cele întîmplate, persoana lui Sima constituia o piedică pentru reluarea acstei colaborări cu Conducătorul Sta tului Antonescu, însă s-a cerut acestuia s-ă predea efectiv conducerea Mişcării fruntaşilor legionari aflaţi pe teren în Ţară.

./.

Desigur, atît în cadrele Ministerului de Externe german cît şi în acelea ale Securităţii germane, au rămas elemente care în surdină, încercau să saboteze rezolvarea crizei politice în acea conjunctură din România.

Primii polarizaţi în jurul Secretarului de Stat Weizsacker care, cum rezultă şi din documentele secrete publicate după război (vezi "Orientări" nr. 11 şi următorii) x-l uneltea împotriva regimului nazist chiar înaintea începerii războiului. Secunzii, speculînd strîmtorarea personală în care se găsea Sima, căutau cu promisiuni vagi şi irealizabile în conjunctura de atunci, că îl vor repune "călare" pe situaţie să-l determine să accepte o serie de condiţii printre care şi încadrarea Mişcării Legionare în organizaţia similară S.S.-ului.

La început Sima s-a pretat la acest joc şi numai cînd a văzut că promisiunilex vor fi realizabile după terminarea războiului, a conceput idee fugii în Italia creindu-şi ca alibi "aşazisul" complot de la Rostok, care în realitate n-a fost decît o înscenare cusută cu aţă albă.

Singura soluţie care putea fi folositoare în acele momente grave pentr neamul românesc, Mişcarea Legionară şi chiar pentru stăvilirea puhoiului anticrist de la răsărit, era consolidarea regimului care ducea războiul prin dezlegarea Mişcării Legionare de a conlucra cu Antonescu, spre a-l feri de atacurile din interior, rămînînd ca grupul conducător din străinătate (Germania) condamnat şi neagreat de Antonescu, să se menţină compact în rezervă, ca o garanţie în cazul în care această încercare x sinceră de colaborare, n-ar da rezultatele aşteptate.

Fostul comandant Sima, în egocentrismul său, a nesocotit acste interes vitale. Prin fuga sa în Italia, concepută într-un mod atît de copilăros, nu numai că n-a adus o contribuţie pozitivă în lupta contra duşmanului de moarte cre ne ameninţa de la răsărit, dar l-a servit prin criza stîrnită atît prin îteţirea prigoanei împotriva legionarilor cît şi prin speculaţiile făcute de infiltraţiile duşmane din Tară, într-un moment în care bătălia de la Staingrad era în toi .

O ultimă încercare de remediere a situaţiei s-a făcut la începutul lunii februarie 1943 cu ocazia vizitei Generalului Gruppenfurer Muller la Buckenwald (Fichtenheim), unde la început a fost internat grupul de conducere legionar.

Redăm mai jos notele după discuţia avută cu Dînsul.El era însoţit de Obersturmbannfuhrer Pister comandantul lagărului, de S.S. Haupsturmfuhre din suita sa.

Urmează textul ....

t. important -
– PAGINĂ - DOCUMENTARĂ –

Duminică 7 februarie 1943
Ora 14.

Soseşte SS Gruppenfuhrer Muller însoţit de Obersturmbannfuhrer Pister Comandantul lagărului, de SS Hauptsturm fuhrer Ahrens, SS Obersturmfuhrer Dr. Kohne şi de un SS Hauptsurmfuhrer din suita Gruppenfuhrer -rului Muller.

...

Generalul Muller îşi exprimă dorinţa de a sta de vorbă cu conducătorii legionari şi cu toţi membrii grupului aflător aici. Se adună toţi în sala de mese. Pînă la venirea tuturor, Generalul Muller leagă o conversaţie introductivă cu D-l. Vasile Iasinschi, spunînd :

"Cum vi se pare aici ? Tinutul e frumos ? Dar zidurile (arătînd spre fereastră). Intre Berkenbruck şi aici e un drum lung. Multe s-au întîmplat între timp".

...

Generalul Muller începe cu următoarele :

Domnilor,

După ce am trecut pe la legionarii din Rostok şi pe la cei din lagărul de aici, cărora le-am adus la cunoştinţă îndatoririle la care au a se supune, am venit şi la Dvs. pentru a vă încunoştiinţa că împrejurările cer ca internarea Dvs. să se prelungească pentru mai mult timp.

Dvs. D-le. Iasinschi, vă rog să întrebuinţaţi autoritatea Dvs. pentru ca grupul de faţă să se încadreze acestei situaţii, pe care nu am creat-o noi ci care este urmarea fugii lui Horia Sima, urmare ce ar fi putut să fie alta dacă soarta nu ar fi adus această întorsătură favorabilă Dvs. ca să rămîneţi şi pe mai departe în Germania. S-ar fi putut întîmpla ca să fiţi predaţi guvernului român, Dvs. însă rămîneţi aici. Rămînînd aici cred că înţelegeţi că orice activitate politică vă este oprită şi că nerespectarea acestei dispoziţii ca şi începerea de a face legături cu România cît şi vreo eventuală încercare a Dvs. de evadare, nu va rămîne fără urmări.

Totodată cred că sunteţi de acord, D-le. Iasinschi, dacă prin D-l. Comandant al lagărului, veţi fi repartizaţi şi Dvs. înprocesul de muncă, în aceste momente în care nici o forţă nu trebuie să rămînă neîntrebuinţată. Pentru aceasta vafi necesar să fiţi mutaţi în alt lagăr unde condiţiile vor fi mai bune, eu însă neavînd cunoştinţă despre ele nu a-şi putea preciza cum ar fi ele.

./.

. /.!

Timpul de faţă, D-lor. nu e propriu pentru a face politică (politisieren) ci numai pentru fapte. Eu vă rog să urmaţi întru totul această hotărîre pentru ca să nu se mai ivească prilejul de diferende între noi.,. şi Dvs.

- D-nul V. Iasinschi : Războiul naţional- socialismului împotriva comunismului este şi războiul nostru, al Mişcării Legionare. Noi am dorit şi dorim din tot sufletul să participăm la acest război şi în acest scop am solicitat în două rînduri dreptul de a lupta pe front. Reînoim, în momentul de faţă verbal această cerere a noastră.

- Gen. Muller : Cunosc dorinţa Dvs., dar în nici un caz nu puteţi fi trimişi carne de tun iar o instrucţie temeinică şi necesară în tehnica modernă a războiului va trebui cel puţin un an, ar dura prea mult şi ar fi prea tîrziu.

-D-nul. C. Papanace întreabă : Dacă cele spuse de Dvs., D-le. General constituie o hotărîre definitivă şi dacă Dvs. sunteţi dispus să ascultaţi şi părerea noastră în această chestiune ?

- Gen. Muller : Este o hotărîre, sunt însă dispus să vă ascult.

- D-nul. C. Papanace : Dată fiind susţinerea Dvs., D-le General, că măsurile ce ne-aţi adus la cunoştinţă, sunt urmarea fugii lui Horia Sima, ar fi poate necesar să vedem dacă nu există şi posibilitatea să se scoao soluţie pozitivă şi nu una negativă ca urmare a acestui fapt.

Ne interesează hotărîrea luată nu pentru că se referă la noi, ca indivizi - nouă fiindu-ne indiferent orice ni s-ar întîmpla, însă noi reprezentăm Mişcarea Legionară.

Horia Sima, care ne-a condus a fost, în urma anumitor întîmplări, un impediment în relaţiile dintre Mişcarea Legionară şi Germania şi între Mişcarea Legionară şi Mareşalul Antonescu. El s-a retras pentru normalizarea acestor raporturi. In ce priveşte modul în care s-a retras desigur este o greşală şi politică şi morală ; aspectul moral atenuîndu-se în parte prin întoarcerea lui.....

- Gen. Muller :Dvs. vă găsiţi în greşală ; îmi permit să rectific : Horia Sima nu s-a întors ci a fost adus.

- D-nul. C. Papanace : In situaţia noastră nu avem informaţiile necesare, totuşi, după cîte putem şti, lumea veche pe care Mareşalul Antonescu este nevoit să se sprijine, bănuim că n-ar fi exclus să-i creeze, tocmai în aceste momente grele dificultăţi serioase ce s-ar putea împiedica printr-o intervenţie a Mişcării Legionare în sprijinul său.... Nu ştim dacă aveţi timpul necesar la dispoziţie pentru a vă expune mai pe larg întreaga chestiune.

- Generalul Muller : Dacă Dvs. D-le. Papanace, mi-aţi fi spus aceste lucruri acum tre luni de zile, deci înainte de fuga în condiţiile cunoscute şi de călcare de cuvînt a lui Horia Sima şi dacă el ar fi predat

de fapt comanda aşa cum de altfel am discutat şi cu Dvs. D-le. Iasinschi la Berlin (18.12.1942) şi după cum noi i-am comunicat (aici, se întoarce către D-nul. Ahrens care confirmă), s-ar fi putut sta de vorbă asupra propunerii de a întinde mîna Mareşalului Antonescu şi lucrurile ar fi ɫ luat alt curs.

Acum ar fi pierdere de timp discutarea unui fapt asupra căruia s-a luat deja o decizie. Mareşalul Antonescu nici nu e dispus , nici nu are timp să se ocupe de Mişcarea Legionară. El este ocupat cu războiul împotriva bolşevicilor ce presează de la Răsărit şi de aceea ar fi inutil să încercaţi legături direct sau prin noi cu el. El s-a angajat total pe această linie de luptă comună, la care toţi trebuie să contribuie prin fapte. Pe de altă parte Guvernul German nu se amestecă sub nici o formă în chestiunile politice interne ale României.

Dacă Dvs, doriţi să participaţi la efortul comun, o puteţi face în modul comunicat. Vă rog să fiţi în clar că chiar dacă , presupunînd că Dvs. cei prezenţi aici aţi fi împinşi spre soluţii extreme cu încercări de evadare, cînd desigur soldatul va trage , sau de sinucidere, asta nu ar folosi nimănui, nici Mişcării Legionare şi nici Germaniei. Prin atitudinea şi înţelepciunea Dvs. veţi putea ieşi cu timpul din desişul în care vă găsiţi.

Si acum, vă rog să scuzaţi timpul meu fiind scurt, că trebuie š-mi iau rămas bun. Aşi dori ca după ce ne despărţim să mai stau puţin de vorbă cu Dvs. D-le. Iasinschi şi Papanace.

Dă mîna cu cei de faţă,ajungînd la C. Stoicănescu îi spune că după D-nii. Iasinschi şi Papanace ar dori să stea de vorbă şi cu D-lui. In sală rămîn : D-nii. Gen. Muller, V. Iasinschi şi C. Papanace. Ca traducător Viorel Trifa.

-<u>Gen. Muller</u> : (luînd o atitudine mai familiară) - Desigur că în mintea Dvs. se punx în momentul de faţă, pe bună dreptate, fel de fel de întrebări. De ce aşa ? Cum se poate asta ? Cum s-a ajuns aici ? etc. Eu nu am permisiunea şi nici posibilitatea ca să vă dau toate amănuntele asupra dificultăţilor ce ne-au fost create prin fuga lui Horia Sima. Nuai dacă aţi cunoaşte aspectele problemei, aţi putea să vedeţi că a trebuit să procedăm cum am procedat.

- <u>D-nul. C. Papanace</u> : Am avea următoarele două întrebări : 1. In situaţia de acum, am dori să cunoaştem dacă o legătură de ordin strict familiar cu familiile noastre va fi posibilă sau nu ? (nota 1) şi 2. dacă acum sau poate mai tîrziu ni s-ar deschide posibilitatea să ne ocupăm de probleme programatice şi de studii în legătură cu Mişcarea Legionară pentru ca astfel să avem conştiimţa împăcată, că şi în asemenea situaţie facem ceva pentru Mişcare.

- Gen. Muller : Legături cu familiile nu veţi putea lua deoarece orice scrisoare chiar dacă ar cuprinde doar textul :" Sunt sănătos", ar putea fi socotită ca ascunzînd indicaţii politice prin cifre secrete, cerneală simpatică sau alte mijloace. Chiar vă rog nici prin camarazii din SS să nu încercaţi asemenea legături, periclitîndu-i şi pe ei şi pe Dvs. Dealfel de abia acum cinci zile am reuşit să-l eliberez şi pe Hartig In ce priveşte familiile Dvs., în România se va cunoaşte, în parte e şi cunoscut, că Dvs. sunteţi internaţi aici şi vor putea să se intereseze la reprezentanţii Germaniei la Bucureşti.

In ce priveşte preocupările politice ale Dvs. nimeni nu vă împiedică să discutaţi politică fără însă să pară că sunteţi o celulă politică - ("eine politische Zelle") şi mai ales fără să comunicaţi nimic în afară. Munca la care veţi fi puşi cred că nu o să vă ia prea mult timp.

Se desparte de D-nii. C.Papanace şi V. Iasinschi. In sală intră C. Stoicănescu.

Gen. Muller - asistat de Ahrens.

- Generalul Muller : D-nul. Ahrens mi-a comunicat că D-ta voiai să-mi faci cunoscută o scrisoare în care D-nul. Antonescu arată că e dispus să conlucreze cu Mişcarea Legionară. Aş dori să te întreb cui a fost trimisă această scrisoare şi în ce împrejurări ?

- C. Stoicănescu : Unui legionar de la Rostok, care , după ce D-nul Leg. Rat Rademacher le spusese că trebuie să colaboreze cu Mareşalul x Antonescu, a venit la mine să mă întrebe dacă nu ar fi cazul să încerce la Mihail Antonescu dacă o asemenea colaborare e posibilă sau nu. Eu i-am spus să încerce şi el a primit răspuns, scrisoarea despre care este vorba.

Gen. Muller : Te rog să ai toată încrederea şi să-i spui numele pentru că declar că nu mă interesează pentru altceva decît pentru a şti dacă este în grupul rămas la Rostok sau între cei rămaşi aici, urmînd ca D-ta. cu Ahrens să luaţi contact cu el. Pentru ca nu cumva să se distrugă documentul.

- Generalul Muller : De asta te asigur eu.

- C. Stoicănescu : Se numeşte Olteanu.

-Ahrens: Există doi Olteanu. Care este numele lui de botez pentru că unul se găseşte aici??

- C. Stoicănescu : Nu-mi aduc aminte precis aşa că nu vă pot spune.

- Gen. Muller : (către Ahrens) : - Atunci urmează să vedaţi dacă e aici , sau dacă nu , să vie D-nul. Stoicănescu la Berlin pentru a pleca cu D-ta. la Rostok.

Spre Stoicănescu : (mai mult în glumă) :

Dar nu cumva să încerci să nu te mai întorci, mai ales că D-ta. eşti vinovatul.

. / .

- C. Stoicănescu : Da , sunt singurul vinovat. Insuşi Comandantul nu este decît o victimă a intenţiei mele de a contribui la schimbarea şefiei în Mişcarea Legionară pentru a eşi din impasul în care ne găsim.

- Gen. Muller : Timpul nu e pentru "mea culpa" ci trebuie privit mereu, mereu înainte.

......

Nota 1. = Asta nu numai pentru legături în sine ci ca o liniştire necesară şi din punct de vedere politic, deoarece nu este exclus să se fi răspîndit în ţară fel de fel de zvonuri. Astfel s-ar putea auzi acolo că legionarii la un moment dat au dispărut.

...o...

in cele declarate de Generalul Muller rezultă că nici în acele momente grele, opacitatea conducătorilorgermani, ~~nu~~ îi împiedică să vadă că greutăţile războiului vor şubrezi poziţia Generalului Antonescu, anturat de persoane atît de dubioase. Abia după lovitura de stat de la 23 august 1944 se vor desmetici, dar va fi prea tîrziu.

Miopia nazistă ,egocentrismul antonescian şi lipsa de maturitate simistă au făcut ca Mişcarea Legionară să fie trasă pe linie moartă într-un moment cînd, în sectorul cheie, pe care îl reprezenta România, se simţea mai mult ca oricînd nevoie de prezenţa ei activă. S-a ratat astfel un mare moment istoric.

Jocul făcut cu aşa zisul guvern de la Viena ca şi alte isprăvi de aceeaşi natură nu s-au dovedit altceva, cum vom arăta cu alt prilej, decît eshibiţiile ~~uner oameni~~ unui om "~~întîrziaţi~~ întîrziat" ! Oastea legionară a fost dornică de luptă şi gata de jertfă, dar "comandantul"ei de atunci s-a dovedit încă o dată "necopt" şi versatil cînd a trimis pe"oamenii săi de încredere"să ia contact şi să colaboreze cu prepuşii moscoviţilor.

Prin aceasta el a pîngărit şi acţiunea mai mult simbolică a celor care s-au jertfit pe Oder, ~~s-u~~ sau au fost paraşutaţi în ţară.

Dacă Mişcarea Legionară n-ar fi fost scoasă din luptă pe întreaga perioadă a războiului, şi ar fi întărit şi frontul intern românesc, ~~şi~~ poate nu s-ar fi ajuns la dezastroasele capitulări aliate de la Yalta.

In delicata ~~campanie~~ cumpănă a războiului, poziţia compactă a României ar fi influenţat, similitor, nu ca să schimbe soarta războiului, determinată de greşelile conducătorilor nazişti îmbătaţi de primele victorii, dar să prelungească rezistenţa lor pentru o şi mai mare sleire a hoardelor bolşevice. Din această sleire reciprocă ar fi rezultat o situaţie politică ce ar fi permis mai multă independenţă pentru popoarele din estul şi sud-estul european aflate între ciocanul bolşevic şi nicovala nazistă. Desigur, operaţia nu era uşoară, dacă se ţine seamă de anumiţi criptocomunişti din anturajul paraliticului preşedinte american Roosvelt. Dar atunci era încă posibilă. Conducerea simistă deviind de pe linia majoră a destinului legionar fixat de Căpitan, va termina în funcţiile subalterne ale diferitelor "servicii", care în intimitate vor fi privite cu dezust chiar de către aceia care o vor folosi în "misiunile" lor, Cum atît mai mult dezgust şi durere vor încerca legionarii crescuţi la şcoala Căpitanului şi animaţi de credinţa într-un măreţ destin românesc legionar.

La un pătrar de veac de la cotropirea ţării de către cei fără Dumnezeu am considerat necesar să reproducem cele două documente de mai sus, însoţite de cîteva lămuriri sumare pentru a contribui la stabilirea răspunderilor şi a celor care din miopie politică, egocentrism sau infantilism politic au înlesnit acţiunea nefastă a unei decrepite clase politice manevrată de forţele întunericului, au uneltit în fapt, pentru subjugarea României de către moscoviţi.

./.

Reproducem documentul nr. 207 / 1988 /441062-063/ "Actezur deutschen auswartigen politik 1918 - 1945" , în care este răspunsul secret al Secretarului de Stat Weizsacker, dat la raportul secret (doc. 204) al Ministrului Plenipotenţiar de la Bucureşti, Fabricius, din care rezultă dezinteresul total - dus pînă la complicitate - cu politicienii români, a politicii externe"naziste" , faţă de tragica soartă ce i se pregătea Căpitanului.

Dragă Domnule Fabricius

La scrisoarea Dvs. din 20 mai a.c. (1938), doresc a vă răspunde că noi nu numai că aprobăm rezerva Dvs. faţă de Garda de Fier şi faţă de procesul - acum încheiat - contra lui Codreanu dar o şi considerăm - în sensul politicii noastre externe - ca obligatorie. (Nu ne-am gîndit niciodată să întreţinem oarecare relaţii cu Garda de Fier - şi nu o facem nici acum - ca pe această cale să influenţăm asupra desfăşurării evenimentelor în Roânia).

După cum aţi observat, nici presa noastră nu a manifestat nicidecum vreo simpatie deosebită pentru Codreanu şi a sa Gardă de Fier. Asemănarea ideologiilor nu ne poate permite să ieşim din această rezervă şi să ne amestecăm în treburile interne ale României.

Un amestec evident ar fi şi dacă am vrea să atragem atenţia Regelui că din acţiunea sa împotriva Gărzii de fier ar rezulta şi pentru el primejdii. De aceea n-aş vrea să mă folosesc de Prinţul de Hohenzollern în sensul propus de dvs.

De altfel - ca şi după raportul Dvs. - avem impresia că în România nu numai Garda de Fier formează un dig împotriva bolşevismului şi respinge legături cu Rusia Sovietică; se pare că şi alte cercuri ar avea o atitudine asemănătoare în această privinţă.

Cu salutări prieteneşti şi Heil Hitler !
Al Dvs. (StS.)

Vezi "Orientări" pag. 85, vol. I / nr. 11 din august 1958.
(Textul)